

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Den høye GUd, som til min suk sig bøyer,

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Den høye GUd, som til min suk sig bøyer," i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951, 1951-56*, s. 183. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-workid99351/facsimile.pdf> (tilgået 13. marts 2024)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*

Den gandske verdens synder,
 At al hans sag er god og klar,
 Som sig til ham kun skynder,
 Hans ord det klart forkynder.

4. Saa vend da om i samme stund,
 Og giv din GUD dog ære,
 Begræd din synd af hiertens grund,
 Da vil hand naadig være,
 Ja, hvor livsalig, mild og blid
 Vil hand din siel annamme!
 Men skynd dig snart i naadens tiid,
 Thi bruges ey den samme,
 GUDs dom dig haardt vil ramme.

12. Paa Mariæ Besøgelser Dag.

Nr. 67.

Den høye GUD, som til min suk sig bøyer,
 Min siel og sind med fryde-sang ophøyer,
 Mit hierte fuldt af glæde velder ud,
 Fordi hand er min hierte-søde GUD.

2. Hand tænkte paa mig arme støv i naade,
 Min ringe bøn og stikke ey forsmæede,
 Hand haver mig, den store Majestæt,
 Forunderlig med miskundhed anseet.

3, 9: *klart*] klar 12-5. 4, 9: *haardt*] hart 12-5.
 Nr. 67. 117.

3, 7: *af*] måske ... så at, eller måske indleder det en ny sætningsskæde og angiver så indholdet af det i l. 9. — 3, 7-8: Til hans horer som sig til ham kun skynder. — 4, 8 *den samme*] nemlig naadens tiid, l. 7.
 Mariæ Besøgelser Dag, som nu er afskuffet, var den 2. juli. Dens evangelium var jomfru Marias besøg hos Elisabeth, Lk. 1, 39-56.
 Nr. 67. Oversættelse. Mejn hertz und sinn den HERren hoch erhebet, D. Denicke, Schr. s. 245. Salmen er en gendigtning af Marias lovsang, Lk. 1, 46-55, et hovedstykke af dagens evangelium. — 1, 1-2: Subjekt er *min siel og sind*, objekt er den høye GUD, se begyndelsen af Marias lovsang. — 2, 4: *anseet*] betænkt, benådet.

3. Den HErre GUD, hvis magt er uden lige,
Hvis navn der er i alle himles rige
Og verdens kreds saa underligt og stort,
Har store ting imod mig usle gjort. 127

4. Hand har mig ey forladt i nogen vaade,
U-endelig livsalig er hans naade,
Og bliver ved fra slægt til slægt hos dem,
Som rigtig for hans ansigt vandre frem.

5. Hand bruger magt med sine armes vælde,
Hvad der er stort, kand intet mod ham gielde.
Hand spreder bort som røg i veyr og vind,
Hvad der er høyt i deres eget sind.

6. Den vældige, som sig paa thronen bryster,
Den sluer hand ned, at alt hans huus det ryster,
Den ringe, som af andre kastes hen,
Den setter hand da fiit der op igien.

7. Den hungrige, som ham for øyne haver,
Den fylder hand med mange rige gaver,
Den rige, som ey findes riig i GUD,
Den støder hand til evig tryglen ud.

8. Hand tænker paa sin miskundhed og naade,
Og at hand for sin kirke selv vil raade,
Beskiermer den saa vældig alleseds,
Sit navn til løf paa hele jordens kreds.

9. Saa mange, som paa hannem sig fortrøste,
Som Zions berg skal staae, og aldrig ryste,
Hans eed udi den nye og gamle pøgt
Staaer hvert et ord evindeligt ved magt.

7, 4: *tryglen*] *tryglen* B-2.

6, 2: *at*] så ut. — 6, 4: *igien*] måske: til gengæld. — 7, 3: *riig* i *GUD*] Lk. 12, 21. — 8, 2: *saa kirke*] Ordene i Lk. 1, 54-55 om Israel, om Abraham og hans eed anvendes her om den kristne kirke. — 9, 1-2: Sl. 126, 1. — 9, 3: Lk. 1, 73.

128 10. GUD Fader lof og evig pris og ære
Med Sønnen og den Hellig Aand vi bære,
Hand sette selv os dertil ret i brand,
At prise ham i verdens vide land.

13. Paa St. Mikkels Dag.

Nr. 68.

Mel. Af Høyheden oprunden er etc.

Ospøle GUD! din naades magt,
Som du, før verdens grund blev lagt,
Saa evig fast har grundet,
At jeg nu ved din Aand og Søn
Til livets krands saa tryk og kjøn
En himmel-vey har fundet,
Gjør mig
Trøstig,
Til at træde,
Fuld af glæde,
Fra min smerte,
Hart og nær ind til dit hierte.

2. Dog det er endnu ikke nok,
At du dig selv mod satans flok
For os saa vældig setter,
At du i kjerlighedens glød
Ved Sønnens egen aand og død
Vor trang og byrde letter,
Din lyst,
Dit bryst

Nr. 68. *J 7* 1,12: *hart| hvardt J*: 2,1: *dog det er| dog er det J 7*.

St. Mikkels Dag, som nu er afskaffet, var den 29 september. Det var en festdag til tak for englens; iektken var Joh. Ab. 12, 7-12 (ærkoengelen Miksels kamp med dragen), evangeliet Mt. 18, 1-10, hver v. 10 taler om skytsengle.
Nr. 68. Oversættelse. Of søsset GOU, die guiligkeit, J. H. Schrader, Schr. s. 253. — 1, 1-3: Mt. 25, 34; Ef. 1, 4. — 1, 8: Jak. 1, 12; Joh. Ab. 2, 10. — 1, 12: *hart| tet*. — 2, 7-10: *dit bryst* er vel apposition til *din lyst*, så meningen bliver: *din lyst, dit hjertelag (bryst) til at eje og pleje os, orig.: die lieb', der trieb uns zu haben, uns zu haben*.